Kořeny

Bokomara

Ami Emi7 Dmi Emi7 Ami Emi7 Dmi Emi7
1. Že ti to nevadí, že právě dostal jsem nápad,
Ami Emi7 Dmi Emi7 Ami Emi7 Dmi Emi7
že ti to nevadí, že budu zpívat a hrát
Ami Emi7 Dmi Emi7 Ami Emi7 Dmi Emi7
o tom, že nechápu, co bych měl tak snadno chápat,
Ami Emi7 Dmi Emi7 Ami Emi7 Dmi Emi7
snad ti to nevadí, že ti dnes nebudu lhát.
Ami Emi7 Dmi Emi7 Ami Emi7 Dmi Emi7
R: Nejsem sám, koho to napadlo, nejsem sám,
Ami Emi7 Dmi Emi7 Ami Emi7 Dmi Emi7
nejsem sám, to blbý divadlo, nejsem sám.

2. Že ti lhát nebudu – jak je to docela snadné,
najít se uprostřed v prázdnotě čtyř bílých stěn
a šplhat vzhůru, teď, když už jsme docela na dně,
po laně spleteném ze lží se vydrápat ven.

3. A oni čekají, zda padne orel či panna,
obludné zrcadlo sem dolů natočené,
a nic víc nechtějí, než zas jen naříznout lana,
názorně ukázat: vidíte, tak takhle ne!
R:

4. Protože tuší zas, že pro ně semínko zbude,
jak stonky břečťanu plazí se okolo nás,
zase ten plevel se po stěnách rozrůstá všude,
zapouští kořeny – přichází zas jejich čas.
R:

Tištěno z pisnicky-akordy.cz

Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!